

СЯЛЯНСКАЯ НІВА

Няхай жыво
Беларускі Народ!
Зямля сялянству
бяз выкупу!

АДРЭС РЕДАКЦЫІ І АДМІНІСТРАЦЫІ:
Вільня, Вострабрамска вул. № 8, кв. 1.
(Włino, ulica Ostrobramska Nr. 8, m. 1).
Редакцыя адчынена штодня ад 9 да 3 гадз. апрача абыта.
Рэдактар прымае ад 12-ай да 2-ой гадзіны.

Орган Беларускага Сялянскага Саюзу.
Беларуская палітычная, грамадзкая, літэратурная і гаспадарчая газета.
— ВЫХОДЗЕ ў СЕРАДУ І СУБОТУ. —

ПАДПІСКА:
На адзін месяц — 1 злоты, на тры месяцы — 2 зл., на шэсць месяцаў — 4 зл., на год — 8 зл.
Для заграміцы удна дарэвей.
Аплата надрукаванага заложыць ад Рэдакцыі.

Арганічная злосьць.

(Пісьмо з правінцы).

Пасьля таго, як прачытаў я ў № 5 „Сял. Нівы“ артыкул „І яшчэ раз“, а з нейкай асаблівай цікавасцю чакаў адказу. Я думаў, што прапанова „Сял. Нівы“, калі ня выкліча ў кіраўнікоў „Думкі Працы“ жаданьня для гутарак на сутнасці пытаньня, дык можа хоць распачне рачовую палеміку. Аднак-жа здарылася зусім іначай. У № 9 „Думкі Працы“ мы прачыталі старую зьвязгу, але-ж пры гэтым угледзелі і тое аблічча тэй асобы, якая выклікала тую зьвязгу. Я ізноў прачытаў адно адзінае бяз ніякіх каментарыяў слова—збрэднікі (гэта адносна Ярэміча і Рагулі). Прачытаўшы гэта, я яшчэ раз перадумаў усё ад пачатку да сьняжнянага дня!... Я паставіў сабе пытаньне: дзе і як, калі і якім парадкам здарзілі Ярэміч і Рагуля? Я стараўся найсьці адказ на гэтае пытаньне, як на старонках „Думкі Пр.“, так і яе папярэдніц... І колькі ні шукаў я, ня толькі адказу, але-ж нават маленечкае ўвагі на гэта не знайшоў.

Тады я паставіў другое пытаньне: што-ж мае значыць пісаніна „Думкі Працы“? А вось што: Кідаючы словы збрэднікі і не даючы фактаў здрады ў грамадзкай і палітычнай працы нашых абаронцаў і змагароў, паважаных сялянствам б. паслоў Ярэміча і Рагулі, кіраўнікі „Думкі Працы“ сыплюць подлую ілжу на т не прасейваючы. Відаль, што яны гэтую пыльнаю ілжою хочучь засыпаць вочы сваім чытачом і выклікаць гэтым ненавісьць і абурэньне да б. пас. Ярэміча і Рагулі. Калі-б закіды былі абаснаванымі на фактах, дык тады была-б зусім іншая гутарка, іншы пагляд на справы... Але-ж цяпер, калі ўся пісаніна „Думкі Працы“ грунтуецца на голых словах, дык ясна, што яна выклікае ў чытачоў толькі насмешкі над подлымі пісакімі і пагарду да іх за тое, што яны дзікаю ілжою, як пылам, жадаюць засыпаць вочы Беларуса.

Свайей мэты „Думка Працы“ дасягае там, дзе ўжо ёсьць—арганічная злосьць...

І вось аб гэтай злосьці прытачу пару словаў і прыклад. А прыклад будзе гэтакі!... Сабака брэша бяз ніякага разбору на кожнага і ўсякага і не дзеля таго, што ёй нехта нешта дрэннае зрабіў, а толькі дзеля таго, што на гэтую брахню ў яе арганізьме ўжо самою сабачаю прыродаю паложана такая натура.

Таксама і ў тых людзей, якія пішуць „Думку Працы“, ёсьць такая-ж самая натура, якая іхае іх на беспрычыннае гаўкаваньне і брахню. Вось гэта і ёсьць арганічная злосьць.

Тую натуру ў сабачаю, якая пабуджае сабаку на брахню і злосьць, шмат хто выкарыстоўвае. Гаспадар, які дае сабацы хлеб, трымае сабаку з розных прычынаў, стараючыся, бяз ніякае карысьці для сабакі, выкарыстаць яго ў сваіх мэтах. Таксама і кіраўнікоў „Думкі Працы“, іх гаспадары, на чале з Вявудзкім, выкарыстоўваюць іх для сябе. Вось прыклад: запраўды такі проці якога нельга найсьці залярэчаньня!...

Падмацоўвае маю думку аб гэтым і тое, што цяпер, калі генералы Грамады, як: б. пасол Сабалеўскі, Чатырка, Коўш, Уласаў, спадар Я. Станкевіч і многа драбнейшых, аж да жонкі п. Астроўскага, пакінулі „Думку Працы“, дык там нікога ўжо няма, няма такога, каго можна было-б назваць іменем, там асталіся цюцікі. І то ня многа, а столькі, (якіх 3—4 асобы), колькі трэба, каб два разы на тыдзень выпусьціць газету—перавітаю ілжою і брулам.

Так што цяпер, пасьля некалькірадовае „парцэляцы“, „Думка Працы“ зьяўляецца органам некалькіх асобаў, якія паслушна і ахвотна цялюць пяткі Вявудзкага. А хто такі Вявудзкі, дык хіба ўжо ўсе добра ведаюць.

У гэтым маім пісьме, можа ёсьць і запраўды трохі моцных выразаў, але-ж я хацеў-бы бачыць іх на старонках газеты, дзеля таго, каб мець магчымасьць падзяліцца сваімі паглядамі з беларускім грамадзянствам.

А. Засуліч.

Выбарная фільма.

Выбаршчыкі-Беларусы, ці вы ведаеце, што азначае лічба **18**? Гэта ёсьць тая лічба, з якою вы 4 і 11 сакавіка, пашоўшы ў абвадовую камісію да выбарнае скрынкі, павінны будзеце кінучь картачку. Гэтым вы праявіце сваю сьведамасьць і будзеце мець у Сойме і Сэнаце такіх людзей, якія будуць бараніць вашы інтарэсы і правы. Дык памятайце!

Увазе выбаршчыкаў.

На нашых землях разводзяць асабліва дэмагагічную агітацыю інструктары ад сьпіску № 1. Ня будзем пакуль-што ўходзіць у крытыку гэтага сьпіску, скажам толькі адно, што з ніжэй паданых прозьвішчаў можа кожны выбаршчык дазнацца, чаго варт гэты першы сьпісок.

Вось яго кандыдатуры: Віцэ-міністар Бартэль, міністры — Чэховіч, Ме-

дзінюкі, Квяткоўскі, князь Радзівіл (буіны абшарнік) і б. хлопскі пасол Палякевіч і г. д.

Гэты апошні асабліва стараецца захапіць выбаршчыкаў Беларускага Выбарнага Округу, дык выбаршчыкі — Беларусы няхай памятуюць, што сабой зьяўляе князь Радзівіл і яго „расчотек“ Палякевіч!... Аддасць за гэты сьпісок свой голас хіба той, хто ня можа адрожніць чорнага ад белага!...

Далейшая лічба дзяржаўных сьпіскаў.

№ 26 — „Украінская Партыя Працы“.
№ 27 — „Поалеі-Сьон“ (правіца).
№ 28 — Украінскае групы „За Зямлю і Волю“.
№ 29 — „Інвалідаў і здэмабілізаваных вайсковых“ — Палякоў.
№ 30 — „Каталіцкая унія Заходніх Зямель“.
№ 31 — Сьвяністычны дэмакратычны саюз працы“.
№ 32 — „Зьдначэньне лявіцы хлопскай“.
№ 33 — „Агуда“.
№ 34 — „Незалежная Сацыялістычная Партыя Працы“.

Уніяважненьне сьпіскаў.

Дзяржаўная Выбарная Камісія 27 студзеня уніяважніла 3 сьпіскі кандыдатаў да Сойму: № 27 (Поалеі Сьон), № 28 (Аб'яднаньне Украінскага Саюзу („За волю і зямлю“), а так сама № 35 (Партыя Працы Заходніх крэсаў). Апрача гэтага уніяважненьна № 28 і № 35 сьпіскаў кандыдатаў у Сэнат. Усе гэтыя сьпіскі уніяважненьны дзеля таго, што, або не хапае падпісаў, вымаганых выбарным законам, або падпісы неразборчывы, або фальшывыя.

Галоўная Дзяржаўная Камісія 31-га студзеня уніяважніла сьпісок № 16 (ШПС—лявіца). Прычынаю уніяважненьня зьяўляецца тое, што сьпісок гэты падпісала каля 100 асобаў, ня маючых права прымаць удзелу ў выбарах. Трэба дадаць, што для „Баданьня“ подпісаў гэтага сьпіску выяжджалі спецыяльныя выбарныя ўрадаўцы ў тых акругі, выбаршчыкі якіх падпісалі гэты сьпісок.

Апрача сьпіску № 16, уніяважненьны і сьпісок № 23 („Зьв'язак Хлопскай Еднаньці“, перамалёвана НРС), а так жа сьпісок „Самапомачы“—„камунізмунай“ арганізацыі Ляблінскага ваяводства. На чале гэтай арганізацыі стаяў нейкі Вайтовіч.

№ 13 (камуністычны) стаіць яшчэ пад знакам запытаньня.

Бойка ў Баранавічах.

У Баранавічах, 23 студзеня, у дзень кірмашу адбыўся мітынг, скліканы „РНО“. Мітынг быў вельмі лічны, бо, ведама ў кірмашны дзень. Выступала многа аратараў, між іншымі і Расеец Кузьміцкі, прыехаўшы спецыяльна для гэтае мэты з Вільні. І вось, у часе самага аратарскага нагненья, Беларусы сапхнулі Кузьміцкага з трыбуны. Пачалася бойка... кудакімі і кімі, канец якой палажыла паліцыя, разганяючы, як аратараў так і слухачоў.

Выбары будуць цьвярозымі.

Міністар Унутраных Спраў выдаў распараджэньне, якім забараніў прадажу і спажываньне сьпіртавых напіткаў ад 18 гадзіны таго дня, які папярэджае выбары і праз дзень дзень выбараў. Акрамя гэтага, спадзяючыся, што перад выбарамі могуць быць лічныя сабраньні людзей, Міністар забараніў прадаваць сьпіртавыя напіткі ў дні 2 і 3 сакавіка і ў дзень 10 сакавіка. Ваяводам дадзена права забараніць прадажу водкі і на даўжэйшы час, калі яны знойдуць гэта патрэбным.

Крызыс у Паўлюкевічавай краме.

У палітычнай крамцы Паўлюкевіча, якая носіць гучны назоў „Беларускай Нацыянальнай Рады“, дашаю апошнімі днямі да непаразуменьняў. Непаразуменьні гэтыя выніклі з таго, што гандляры гэтай крамкі ніяк не згварыліся з уласнікам яе, д-рам Паўлюкевічам... падзяліць мандаты ў лідзкай выбарнай акрузе. Калі Паўлюкевіч ня ўступіць, дык магчыма забастоўка некаторых гандляроў і выхад іх з „Беларускай Нацыянальнай Рады“.

І яшчэ робяць эфэкт.

„Думка Працы“ увесь час трубіла, што Жыды закупілі ў нас галасы, каб пралезьці ў Сойм. У сувязі з гэтым зьявішчам, што кандыдуецца на першых

месцах Жыды, гэтую справу адкладаем на другі раз. Выстаўленьні сьпіскі па акругах пакажучь, якою чорнаю зьяўляецца праўда „Думкі Працы“.

Адносна грошай, дык ужо сама-ж „Думка Працы“ набівае сама сябе. Бо пісала ўвесь час, што Жыды далі Ярэмічу вялікія грошы, а вось у № 9 напісалі, што Жыды грошай не даюць. Гэтым самым „Д. Пр.“ прызналася, што ўсё тое, што яна напісала да гэтага часу зьяўляецца ня чым іншым, а проста—ілжою. І вось кідаючыся сюды-туды, як угарэньны, пекачы ды мэнкі, хочучь зрабіць нейкі пасьпех!

Шахрайства „Думкі Працы“.

„Думка Працы“ робіць націск на тое, што апошнія яе канфіскацыі адбыліся за гэтакія артыкулы: „Наш адказ“ (Сялянскай Ніве), „Яшчэ раз наш адказ „Ярэмічавай кампаніі“. Калі так, дык і мы напомним, што канфіскацыя „Сялянскае Нівы“ адбылася за гэтакія артыкулы „Дзе здрада“, (у гэтым абгаварывалася кумаўство „Думкі Працы“ з польскімі сацыялістамі) і „Думка Працы“ у ролі абаронцы — умястоўшчыны“.

Калі „Думка Працы“ хоча зрабіць з гэтага нейкі эфэкт, дык няхай робіць! Мы паддаем ёй матэрыялу!...

Кашмары „Думкі Працы“.

У № 9 „Думка Працы“ зьявіўся фэльетон „Кашмар выбаршчыка“. У гэтым фэльетоне „Думка Працы“ выводзіць селяніна Ахрэма, які быццам начытаўшыся беларускіх газэтаў, усю ноч відзеў кашмары (страшна-жудасныя сны). Мы лічым, што наш беларускі селянін ня можа быць гэтакім, якім яго выстаўляе „Думка Працы. Наш селянін—мае здаровую псыхіку, а дзеля гэтага мы лічым, што „Думка Працы“ сваім фэльетонам паказала сваю фізыямомію (аблічча) і вось яно, дык якраз абвясна кашмарам. Гэта ня сялянства відзіць кашмарныя сны, а пісак фэльетону. Селянін ведае, хто і што ён значыць і ад гэтакіх рэчаў, як пісаніна Паўлюкевіча, Умястоўскага і „Думкі Працы“ мэнкі ды мамонькі у кашмарнасьць не пападае. Ня думайце мэнкі „Працы“, што селянін таксама вар'ят як і вы!

Фэльетон „Думкі Працы“—Кашмар выбаршчыка“ лічым насмешкаю над сялянствам. У гэтым нам кожны чалавек прызнае рацыю.

Дык вось, чым займаецца „Думка Працы“—высьмеіваньнем сялянства, робячы з яго псыхічна-хворых тыпаў.

Купляйце! Выпісвайце!

Беларускі Ілюстраваны Календар на 1928 год.

Апрача календарнай часткі БЕЛАРУСКІ ІЛЮСТРАВАНЫ КАЛЕНДАР мае вельмі багатыя і цікавыя аддзелы: прыгожае пісьменства, Папулярная веда, Грамадзкае жыцьцё, Земляробская гаспадарка, Коопэрацыя, Праўныя парады, Лекарскія парады, Гумар, Сатыра і Інфармацыі.

Календар каштуе толькі 1 зл. 20 гр., а з перасылкай звычайнай 1 зл. 45 гр.; 10 календароў з перасылкай каштуе 12 зл. 10 гр.

Выпісаць можна з:

1) Книгарні „Пагоня“—Вільня, Завальная 7, або з

2) Книгарні Ст. Станкевіча—Вільня, Вострабрамска 2.

